

somhed vil gjennemsee de forskjellige Bestemmelser, om hvilke der er Tale, de forskjellige Betingelser, til hvilke de tilstaaede Begunstigelser knyttede sig, saa troer jeg ikke, det vil kunne siges, at de paa nogen væsentlig Maade angribe det, som egentlig er Sagens Kjærne, Frivilligheden. Der siges nemlig om de frivillige Corpser, at de ifrom Betingelse for, at deres Medlemmer overhovedet kunne opnaae den Begunstigelse, som der er Spørgsmaal om, skulle have deres Ordning anerkjendt af Kongen. Nu er det jo klart nok, at forudsat, at Regjeringen med Bevillie, som jeg ikke betvivler, gaaer ind paa Sagen, vil den ikke smaalig forandre og lempe ved de af Corpserne selv vedtagne Ordninger; den vil naturligviis forlange Censartethed i det Hele taget, Censartethed i de store Træk; men de Fordringer, der ville blive opstillede fra Regjeringens Side, ville sandsynligviis rette sig efter, hvad der er det Almindelige, det Gjennemgaaende i Bestemmelserne for alle disse Corpser eller dog de fleste af dem. Det er altsaa ikke antageligt, at der gjenem denne Bestemmelse vil komme nogensomhelst Tvang, noget som helst Nytt eller Fremmed ind i Ordningen. Naar det dernæst siges, at Officererne skulle udnævnes af Kongen, saa synes vel dette at indeholde en betydelig Indskrænkning i Corpsernes Frihed, men jeg troer dog heller ikke, at det vil være Tilfældet idetmindste ikke i den Grad, som man ved første Blik kunde troe. Der siges jo nemlig ikke, paa hvilket Tidspunkt Officererne skulle være udnævnte af Kongen; det kan være Mænd, som ere gjennem deres Stilling i Forstærknings blevne Officerer og derefter gaae over og optræde som Befalingsmænd i disse frivillige Corpser. Paa disse Mænd passe Ordene bogstavelig, og det er dog antageligt, at disse af selve de frivillige Corpser, selv om ingen Udnævnelse af Kongen forlangtes, ville blive valgte til Befalingsmænd, og for de Tilfældes Skyld, hvor det ikke er saa, kan det dog vel neppe betvivles, at Regjeringen eller rettere Ministeren, idet han gjør sin Indstilling, vil tage noget Hensyn til den Opinion, som har dannet sig i Corpsset i saa Henseende, og det vil jo være let for Regjeringen at erfare, baade om de Vedkommende have de fornødne Qualificatio-

ner, og hvorledes de staae i deres Krigskammeraters Omdømme. Der er endelig den Bestemmelse, at det vedkommende Corps har Forpligtelse til at tjene under Krigsministerens Overtillshyn og til at udgjøre en Deel af Hæren i Krigstid, men det er dog Noget, der paa ingen Maade kan siges at indeholde nogen Tvang, thi det maa dog staae ethvert frivilligt Corps, forudsat, at dets Dannelse er alvorlig meent, klart for Die, at det er dets Bestemmelse at tjene i Krigstid og at tjene som en Deel af Krigsmagten. Det, som er Hovedsagen ved de frivillige Corpser, det, hvorpaa deres frie Stilling berøer, nemlig at man kan træde frit og uhindret ind i dem og atter ud, bliver ikke angrebet ved disse Lovbestemmelser, og jeg troer derfor ikke, at det er ganske bespøiet at sige, at Frivilligheden og det, der er Kjærnen i den hele Sag, skulde angribes ved de Lovbestemmelser, hvorom der her, som ommeldt, er Tale. Jeg vil derfor tillade mig varmt at anbefale, at det høie Thing vedtager Bestemmelserne baade under a og b.

Carlsen: Der er foregaaet nogen Forandring i det Forslag om en Revision, som var stillet til 2den Behandling, men blev forkastet, saaledes at det Forslag, som nu er opstillet af Ordsvoreren og endeel andre Medlemmer af Udvalget, virkelig indeholder Noget, som ikke har ganske liden Betydning, naar man overhovedet skal tale om at tillægge en Bestemmelse om Revision nogensomhelst Betydning. Det har nemlig Betydning ved at Revisionen træder frem som en aarlig Revision, forsaavidt som Loven ikke til en vis Tid er bleven forandret. Jeg skal derfor, hvis man forkaster den ærede Krigsministers Forslag om at udslutte det Forslag, som kom ind ved 2den Behandling, afholde mig fra at stemme mod Forslaget om en Revision. Jeg skal slet ikke stemme over det, idet jeg jo maa tænke mig Muligheden af, at Loven kunde blive vedtagen til Slutningen uden nogensomhelst begrænsende Bestemmelse, saa jeg vil ikke have særdeles Meget imod for min Deel, om Loven gaaer over med denne Bestemmelse, som er billiget af Ministeren i Udvalget, til det andet Thing, dersom den her vedtages. Man kan